

Sygn. akt: IX C 730/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zapala-Garbacz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Łukomska

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Opolu

sprawy z powództwa **A. Z.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w O.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda A. Z. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w O. kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt IX C 730/15

UZASADNIENIE

W dniu 6 lutego 2015 r. powód A. Z. wniósł do tut. Sądu pozew przeciwko pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. wnosząc o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 4.582,36 zł w tym kwoty 582,36 zł tytułem odszkodowania i kwoty 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 265,53 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych wyliczonych od dnia 9 sierpnia 2014 r. do dnia wniesienia pozwu.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych

Uzasadniając stanowisko w sprawie powód podniósł iż pozwana nie wykonała prawidłowo umowy. W wyniku jedenastogodzinnego opóźnienia w wylocie samolotu z W. doznał stresu, zmęczenia i dyskomfortu. Powód stwierdził iż zmuszony był przez wiele godzin do przebywania na lotnisku w W. bez dostępu do rzeczy osobistych, jedzenia i w ciągłym stresie o moment właściwego wylotu. Opóźnienie samolotu spowodowało że po przybyciu na lotnisko w S. nie miał już zapewnionego transferu do hotelu. W egzotycznym zupełnie obcym dla siebie miejscu musiał załatwiać w nocy transport do hotelu. W ten sposób jak dowodził poniósł dodatkowe koszty finansowe w związku z wykupieniem usługi taksówkowej w kwocie 18 Euro (75,96 zł po średnim kursie euro w NBP z dnia 9 sierpnia 2014 r.). Natomiast koszt utraconego noclegu w pierwszej dobie wyniósł kwotę 120,00 Euro (506,40 zł po średnim kursie euro w NBP z dnia 9 sierpnia 2014 r.). Tym samym powód podnosił iż przez pozwaną poniósł stratę materialną w kwocie łącznej 582,36 zł.

Sytuacja z opóźnieniem wylotu z W. spowodowała że cały czas miał obawy i lęki czy podobna sytuacja nie wydarzy się w drodze powrotnej. Zdaniem powoda w jego przypadku wystąpiła także szkoda na osobie w postaci zmarnowanego urlopu. Powód stwierdził iż mają do niego odniesienie zawiedzione nadzieje, co do spodziewanych przyjemnych przeżyć, utrata możliwości zrelaksowania się w czasie urlopu, będącego stosunkowo krótką przerwą w aktywności zawodowej, konieczność zajmowania się sprawami niezwiązanymi z wypoczynkiem, a wynikającymi z konieczności reklamowania warunków pobytu. Wakacje powoda już od samego początku były bowiem jak przekonywał powód pasmem obaw i niepokoju. Natomiast pozwana nie zrobiła nic, aby ten stan rzeczy zmienić. Tym samym nie mógł w pełni czerpać z przyjemności z urlopu, towarzyszył mu nieustanny uzasadniony przeżyciami i doświadczeniem stan niepokoju.

Zasadnym zdaniem powoda jest więc domaganie się nie tylko odszkodowania, ale również zadośćuczynienia tytułem zmarnowanych wakacji, na podstawie art. 11 a Ustawy o usługach turystycznych w wysokości 4.000,00 zł.

W odpowiedzi i na pozew pozwana N. I. sp. z.o.o w O. wniosła o oddalenie powództwa. Ponadto wniosła o zwrot kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Pozwana wskazała iż powód zawarł z pozwaną umowę, której przedmiotem był przelot samolotem wraz z sobą towarzyszącą na wyspę S. oraz lot powrotny do W.. Jednocześnie pozwana zaprzeczyła jakoby umowa miała zapewniać ubezpieczenie czy opiekę rezydenta. Jak dowodziła dalej pozwana zgodnie z treścią art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, za imprezę turystyczną należy rozumieć co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu.

W świetle okoliczności sprawy trudno jest natomiast uznać że zakupiony przez powoda przelot samolotem na wyspę S. i z powrotem do W. mógł być traktowany w kategorii imprezy turystycznej. W konsekwencji żeby można było do niego stosować ustawę o usługach turystycznych. Natomiast umowa obejmująca jedynie przelot jest traktowana jako pojedyncze świadczenie, które polega na dokonaniu przez biuro podróży rezerwacji samochodu, miejsca w hotelu, załatwieniu formalności wizowych, sprzedaży biletów komunikacyjnych itp. Pozwana stwierdził iż jako biuro podróży, przyjęła zlecenie, podczas gdy powód jako klient był zleceniodawcą, w imieniu którego została zawarta umowa o przewóz. Na podstawie zlecenia biuro podróży ułatwiło jedynie powodowi jako klientowi zawarcie umowy z przedsiębiorcą przewozowym pobierając z tego tytułu wynagrodzenie. Natomiast biuro podróży nie było stroną umowy w skutek czego nie odpowiada za rezultat dokonywanej czynności. Zdaniem pozwanej dochowała należytej staranności w wykonaniu zawartej z powodem umowy poprzez powierzenie przewoźnikowi - liniom lotniczym Smali (...), profesjonalście na co dzień trudniącym się świadczeniem usług lotniczych. Dlatego nie może odpowiadać z umowy o świadczenie usług turystycznych i tym samym nie odpowiada za ewentualne nienależyte wykonanie przelotu/. W tym względzie powód powinien wystosować swoje roszczenia do przewoźnika lotniczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2014 r. powód A. Z. zawarł z pozwaną (...) Spółką z o.o. w O. umowę o zorganizowanie transportu lotniczego dla dwóch osób na trasie W. – S. potwierdzoną rezerwacją nr (...).

Zgodnie z zapisami umowy powód miał mieć zapewniony jedynie transport lotniczy liniami S. (...) w dniu 18 lipca 2014 r. na trasie W. – S. a w dniu 1 sierpnia 2014 r. na trasie S. – W..

Koszt przelotu wynosił kwotę 1.199,00 zł od osoby łącznie kwotę 2.398,00 zł. i został zapłacony w dniu 16 lipca 2014 r.

Dowód:

- dokument podróży nr (...) z dnia 16 lipca 2014 r, k. 14 1

Wylot samolotu linii lotniczych S. (...) którymi miał podróżować powód uległ opóźnieniu.

Dowód:

- zaświadczenia o opóźnieniu k. 15

Powód przybył na S. z 11 godzinnym opóźnieniem w stosunku do planowanej godziny przylotu. Po przybyciu na lotnisko w S. powód wykupił za 18 euro transport taksówkowy do hotelu.

Dowód:

- fakt bezsporny

Po powrocie do Polski powód wystosował do pozwanej reklamację w której powołując się na opóźnienie w wylocie samolotu rejsu numer (...) z dnia 18 lipca 2014 r obsługiwany przez linie lotnicze Smal (...) w których został zakupiony za pośrednictwem pozwanej bilet lotniczy zażądał zwrotu kosztów niewykorzystanego noclegu w hotelu w kwocie 120,00 Euro, oraz zwrotu kosztów transportu do hotelu w kwocie 18,00 Euro. Jednocześnie powód wskazał iż poniesienie tych kosztów było konieczne aby dotrzeć do pensjonatu (transfer, nie doszedł do skutku gdyż zapewniony był do godziny 23:00 w dniu 18 lipca 2014 roku, i nie został wykorzystany w wyniku zaistniałego opóźnienia).

Powód wskazał pozwanej że zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004r. domaga się również zadość uczynienia za poniesione straty i czas urlopu w wysokości 800,00 Euro (400 Euro na osobę).

Dowód:

- reklamacja wraz dowodem nadania k. 17 - 19

W odpowiedzi na reklamację pozwana przeprosiła za wszelkie niedogodności związane z opóźnieniem zaistniałym na trasie W. - S. w dniu 18 lipca 2014 r. wskazując że opóźnienia lotów czarterowych mają prawo się zdarzać. Powód został zapewniony, przez pozwaną, że opóźnienie nie wynikało ze złej woli biura, podróży jako organizatora imprezy turystycznej i nie można było tego przewidzieć, ani uniknąć.

Powód został także poinformowany, że dochodzenie roszczeń odszkodowawczych w oparciu o przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady jest możliwe wyłącznie przeciwko przewoźnikowi lotniczemu a więc liniom lotniczym Smali (...), a nie przeciwko organizatorowi turystycznemu.

Dowód:

- pismo z dnia 11 września 2014 r. k. 20

Powód nie zgodził się z argumentacją zaprezentowaną w stanowisku pozwanej. Pismem z dnia 8 października 2014 r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4.582,36 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwana odmówiła wypłaty jakichkolwiek roszczeń finansowych na rzecz powoda.

Dowód:

- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 8 października 2014 r. k. 22 – 25

- odpowiedz na wezwanie do zapłaty z dnia 10 listopada 2014 r. k. 26 - 27

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie Sąd uznał, iż podstawą dochodzonego roszczenia nie mogła być umowa o organizację usługi turystycznej. Ponadto praw i obowiązków stron nie regulowały informacje zamieszczone w warunkach uczestnictwa w imprezach turystycznych pozwanej, oraz dane zawarte w ofercie katalogowej pozwanej. Sprzedaż przez pozwaną biletów lotniczych należy potraktować jako działalność dodatkową w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie związanej bezpośrednio z oferowanymi przez pozwaną usługami turystycznymi. Pozwana sprzedając bilety lotnicze firm przewozowych występowała w ocenie Sądu jako agent zajmujący się sprzedażą biletów lotniczych wykonujący w tym zakresie odrębne pod względem podstawy prawnej usługi.

Należy stwierdzić iż zgodnie z definicją z art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, impreza turystyczna to co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu.

Natomiast zgodnie z art. 11 a ust. 1 w ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 223, poz. 2268 ze zm.) organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nie uczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo siłą wyższą.

Powyższa regulacja określa warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terenie kraju i za granicą. Zaznaczyć należy, iż wprowadziła ona nową kategorię umów nazwanych - „umowę o świadczenie usług turystycznych”, przez którą należy rozumieć wszelkiego rodzaju usługi świadczone turystom. Przepisy ujmują „usługę turystyczną” obejmującą w praktyce kilka różnych świadczeń jako jedno zobowiązanie i nadają jej charakter „pakietowy”. Konsekwencją takiej konstrukcji jest to, że za wykonanie wszystkich mieszczących się w ramach umowy świadczeń, pomimo, iż są one z reguły realizowane, przez różne podmioty to odpowiedzialność wobec usługobiorcy ponosi jedynie „organizator usługi” (art. 11 a ustawy). Z powyższego wynika szeroko zakreślony zakres odpowiedzialności organizatora, albowiem odpowiada on nie tylko za działania własne, ale również osób, z pomocą, których zobowiązanie wykonuje, i odpowiedzialność ta oparta jest na zasadzie ryzyka (art. 474 k.c.).

W ocenie Sądu nie ma w niniejszej sprawie mowy o wykupieniu przez powoda usługi turystycznej. Tym samym podnoszenie szkody materialnej lub niematerialnej zostało złożone przez powoda pod niewłaściwy adresem. Pozwana nie odpowiadała zatem w tym konkretnym wypadku za transport samochodowy, i lotniczy ani za negatywne przeżycia powoda związane z lękami, traumą spowodowaną 11 godzinnym opóźnieniem w wylocie samolotu. Pozwana sprzedawała bowiem jako pośrednik bilety lotnicze linii lotniczych Smal (...). Pozwana nie odpowiadała tym samym ani za jakość usługi przewozu lotniczego, ani za czas wylotu. To powód za pośrednictwem pozwanej zdecydował się w jakich liniach lotniczych chce wykupić przelot samolotem. Pozwana nie miała wpływu na ewentualne opóźnienie w wylocie. Trudno zatem aby pozwana odpowiadała na równi albo nawet zamiast przewoźnika lotniczego za skutki opóźnienia w wylocie samolotu. Powód nie mógł się starać o odszkodowanie bezpośrednio od linii lotniczych w sytuacji gdy bilety lotnicze nie zostały sprzedane w ramach imprezy turystycznej.

Sąd do powyższych ustaleń doszedł oceniając dowody i kierując się treścią art. 233 §1 k.p.c., który stanowi, że Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, kierując się doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego wnioskowania.

Sąd rozstrzygając w niniejszej sprawie miał na uwadze materiał dowodowy w uznając iż powód nie udowodnił iż pozwana odpowiada za opóźnienie w przelocie samolotu i ewentualne negatywne związane z tym skutki finansowe. Dlatego Sąd uznał powództwo zgodnie z art. 6 k. c. za nieudowodnione i je w całości oddalił.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis z art. 98 k.p.c.